

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Дика людина

ПОІХАВ до родичів на Волинь. А мешкають вони біля Цуманської пуці. Пуцями там називають особливо глухі, дрімучі ліси. Для грибників – справжній рай. Тож, не гаючи часу, вже наступного ранку я подався у ліс.

І заблукав.
Під вечір чую: хтось ломиться через чагарник у лісовій гущавині. Виходить на галявину мужик – голий, босий, борода до пояса, на голові гніздо.

Гукаю йому:
– Агов, чоловіче добрий! Я цілий день у лісі блукаю, ніяк дороги додому не знайду.

А він говорить:
– То не біда. Я вже тридцять років у цій пуці.

Сіли ми на пеньки, мужик цікавиться:

– Ну що, як там життя у вас?

Я розповідаю:

– Нормально. У нас тепер маєтки, хорони у всіх..., у кого є гроші. Захворієш – лікують найкращі спеціалісти світу..., якщо є чим заплатити. А якщо немає, то хворобу ніякою апаратурою не виявиш. Харчування – все що забажаєш!.. Хто завгодно, у кого є гроші, може їсти що завгодно. А без грошей ти – наче голуб... на смітнику.

Мужик дивується:

– Що ти все про гроші торочиш?! Яка нині зарплата?

– Зарплата загалом нормальна. Тільки на неї мало що купиш. Та й видають її не завжди вчасно.

Мужик співчутливо поплескав мене по плечу і сказав:

– Слухай, залишайся в лісі.

Я ледь не впав з пеньки:

– Як – залишайся? Там же президент, уряд, парламент!

Мужик іронічно хмикнув:

– Ну й що? У пуці теж ходи та озирайся. Або хтось укунить, або гострим сучком під бік штрикне, або шишкою в око попаде.

Я кажу:

– Ти розумієш, я вже звик слідувати за політичною боротьбою партій, інтригами олігархів і можновладців...

Почувши це, він відразу скиснув:

– У нас, звичайно, теж можна побачити, що вовки гризуться за здобич або ворон ворону в око клює. Але такої політичної боротьби, як у вас, у дикій природі немає.

Кажу йому:

– Зізнаюсь, що я не святий. Іноді хочеться добряче випити, понохати що-небудь, аби відчутти море по коліна. А тут же такого немає...

Він аж обурився:

– Ну-у-у, ти ображаєш! А червоний мухомор? А біда поганка? Я

Описки-самописки

Акціонерне товариство.

Дирекція.

Есеїсть.

Парасонька.

Іван ТОКАРЧУК.

місця знаю. Спробуєш – і ти на самому небі. Потім отямимся – навколо дерева з корінням вирвані, звірі рани залишують... Тож залишайся.

Я йому знову:
– Не можу! Не вмовляй... Зрештою, тут немає телевізора й Інтернету! Як же без них?! Я люблю "У світі тварин".

Мужик говорить:
– А ти зараз де?

Я кажу:

– А порнографія? Я до неї звик.

Тут він руками замахав, озирнувся й пошепки повідомив:

– Тут навесні під кожним кущем, під кожним лататтям таке робиться! Я місця знаю.

Я кажу:

– А ще мені подобаються фільми жажів. Без них заснути не можу.

Він тільки руками розвів:

– Які проблеми?! Взимку дровнякою потикай ведмедя у барлозі, потім зі страху до весни не заснеш. Залишайся. Такі місця тобі покажу!

Я зітхнув і категорично заявив:

– Не можу! Там прогрес, цивілізація...

Побачив мужик, що вмовляти даремно, вивів мене на дорогу, тричі перехрестив і зник у лісових хащах.

Тепер кому не розповім про цю зустріч, всі мені кажуть:

– Ну, дика людина! Ну ти му...!

Треба було залишатися. Він же такі місця знає!!!

Анатолій ТРУШКІН.

("Збірник шамана гумору").

Навмисно не придумав

"Пацієнтам, які чекають прийому в лікаря, прохання не ділитися між собою симптомами захворювання. Це заважає встановленню точного діагнозу".

(Оголошення на дверях кабінету психіатра).

Затитаннячка

Чи можна називати чужі речі своїми іменами?
Якщо нема грошей, то чому існує залежність від них?

• БУВАЛЬЩИНА

Основний інстинкт

СТАВСЯ цей випадок, коли ми винаймали квартиру на Оболоні в Києві.

Отже, ніч, приблизно години три. Мене з дружиною будять гучний стукіт у двері поверхом вище і чоловічий голос: "Відкривай, я все знаю!" Чоловік стукає все сильніше і сильніше. Чується жіночі крики: "Не відкрий! Ти вбивця! Люди, рятуйте, вбивають!"

Очевидно, що "вбивця" і його жертва знаходяться по різні боки дверей. Ми знаємо цю сім'ю: жінка років сорока п'яти і її ревнивий чоловік, який частенько буває у відрядженні. Подібні сцени у них регулярно повторюються. Тож ми намагаємося спати далі. Крики то посилюються, то поступово затихають...

І тут у спальню перелякано вривається наша дочка:

– Тату, в нас на балконі хтось стоїть!

Я, звичайно, не вірю, бо в нас десятий поверх, але на всяк випадок іду перевіряти.

Увімкнувши світло, бачу: справді, за балкономними дверима стоїть невисокий мужичок років п'ятдесяти.

Зізнаюсь, що я розгубився, однак тримаюсь агресивно. Підходжу до дверей, впираюся лобом у скло і грізно питаю:

– Ти хто?!

– Я це... зверху, – скромно відповідає мужичок.

– В якому розумінні?

– Ну, зверху живе дуже хороша жінка, а її чоловік з відрядження повернувся на день раніше. Ради Бога, випустить мене через свою квартиру!

Тут до мене нарешті дійшло, що це коханець зважився на цирковий трюк і зліз з балкона одинадцятого поверху на балкон десятого!!! Звичайно, такого я мужичка почав поважати і відчинив двері. Він навшпиньки, несучи черевики в руках, повторивши кілька разів "вибачте-вибачте", пройшов через квартиру і тихенько її залишив. А зверху в цей час тривав обшук:

– Де він?! Куди ти його сховала?! – кричав ревнивець.
– Тут нікого немає! – відповідала дружина. – Я просто боялася тобі, вбивці, двері відчиняти...

На тому ця історія начебто закінчилася. Але не зовсім. Вранці наступного дня у двері нашої квартири подзвонили. Моя дружина Олена відчинила.

На порозі стояв нічний візитер у костюмі, з квітами, шампанським та цукерками. Причому шампанського було дві пляшки.

– Здрастуйте, це я, ваш нічний гість, – представився він.

– Такого гостя важко забути, – посміхнулася Олена.

– Я прийшов, щоб вибачитися, – продовжив мужичок.

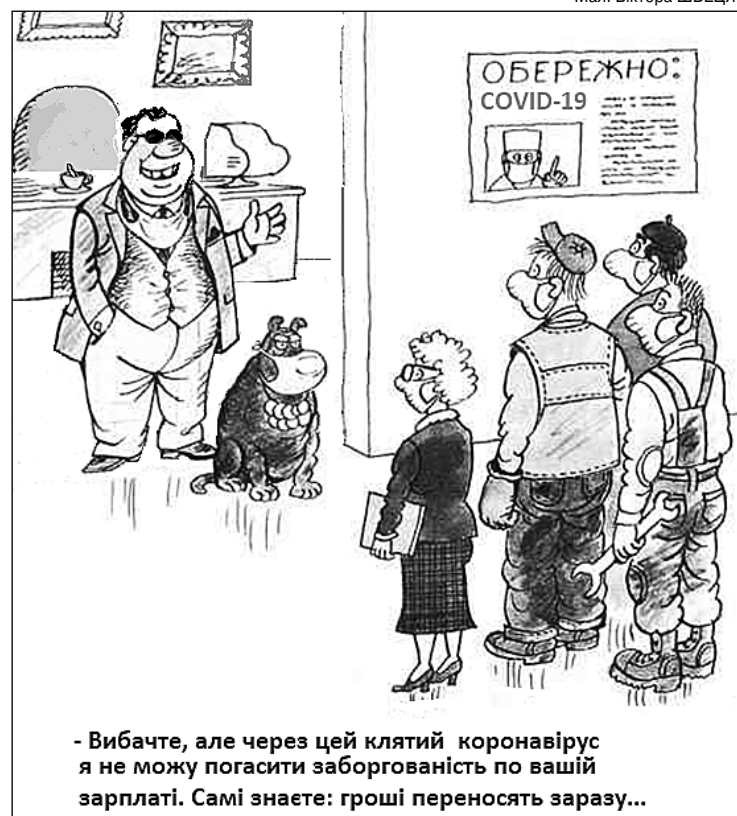
– І попросити нікому не розповідати про цю подію. А це презент вам і вашому чоловікові за доброту і розуміння.

– Дякую, але достатньо було б однієї пляшки.

– За цю нічну пригоду досить, – погодився гість. – Але друга – на всяк випадок. Сподіваюсь, що в разі чого ви мені ще допоможете?..

Сергій ШИНКАРУК.

("Невігдані історії").

- Вибачте, але через цей клятий коронавірус я не можу погасити заборгованість по вашій зарплаті. Самі знаєте: гроші переносять заразу...

Народні усмішки

Співбесіда у відділі кадрів:

– В анкеті написано, що ви – батько-одинак. А скільки у вас дітей?

– Десять.

– Ого! Як же ви їм даєте раду?

– Жодних проблем. Вони з матеріями живуть.

– Гм, а ви?

– А я ж батько-одинак!

***

– У мене є гарна пропозиція, – говорить дружина чоловікові. – Давай щоразу, коли ми сваримося, буде-

мо відкладати в домашню скарбничку по сто гривень.

– Ти думаєш, про що кажеш?!

Звідки ми стільки грошей візьмемо? Ми ж не мільйонери!

***

Один пенсіонер скаржиться іншому:

– Колись я відкрив рахунок у банку і став відкладати гроші на чорний день. І ось цей день настав...

– А що з тобою сталося?

– Та не зі мною... Банк прогорів!

• **ВСЯКА ВСЯЧИНА**

* Чоловіка, який пограбував відділення банку, щоб розбагатіти і з гроши-ма втекти від дружини, спіймали наступного дня. А ще через день суд відправив невдачу під домашній арешт.

* Учений І. І. Забудько нещодавно зробив епохальне відкриття: винайшов методику лікування склерозу. На жаль, талановитий винахідник забув свою методику.

* Як стало відомо, докторську ковбасу позбавили вченого ступеня. При перевірці в ній було знайдено украдену дисертацію.

* Під час затримання злочинного угруповання фальшивомонетників поліція вилучила велику партію щойно виготовлених фальшивих стодоларових євро.

Тронізми

У старій суперечці перемагає той, хто живе довше.

Хто рано встає, той сидить у громадському транспорті.

Йому так мало платили, що він мусив бути свідомим.

Чим менше робиш сьогодні, тим дужче віриш, що все зробиш завтра.

Якщо у тебе є совість, то й сто способів не допоможуть тобі розбагатіти.

За доброго батога і пряники не потрібні.

Не муч інших своїми успіхами.

Доки будуть гроші, вони будуть не у всіх.

Прогрес: спочатку був звичайний стілець, потім – електричний.

Не заривай свого таланту. Це зроблять інші. Світ влаштований розумно.

Чим більше ми піклуємось про тварин, тим вони смачніші.

Якщо спіймана риба мовчить, це ще не значить, що її нічого сказати.

Не стріляй у зайця, що втікає від вовка. Наживеш ворога.

Другом всіх людей може бути тільки бездомний собака.

Світ прекрасний, але далеко не всюди впорядковані дороги до щастя.

Не мрій про краще життя, коли переходиш вулицю.

("Антологія афористики").

Корисна порада

Щоб не вдарити молотком по пальцях, його треба тримати обома руками.

• **КУПЛЕТОВАНІ ОДКРОВЕННЯ**

Верблюди

Люди звикли нас клювати,

Що плюємося багато,

І найбільше той клює,

Хто на всіх усяк плює!

Сяду в "Лексус" і помчу

Оформлять субсидію.

Старий джигун

Мчу з дівками погуляти

То в Балі, то в Гагру!

Головне – не забувати

Щелепи й віагру.

Микола БІЛОКОПИТОВ.

Запорізька обл.

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

